

U ovom broju:

* *Hronika*

- Hronika povratka

* *Poginuli i nestali*

- Informacije
- Ekshumacije
- Identifikacije

* *Pomeni - in memoriam*

- Gospić 1991-2011
- Požeška kotlina 1991-2011

* *Sudski postupci*

- Protiv Srba u RH
- Protiv Hrvata u RH
- Ex Jugoslavija
- Interpolove potjernice
- Pred Haškim tribunalom

SPOMENIK U GOLUBIĆU

Početkom oktobra 2011.god. u žiži javnosti i medija u regionu zapadnog Balkana našao se, ni kriv ni dužan, spomenik stradalim Srbima od 1991. do 1995. u selu Golubić kod Knina.

Izgradnju ovog spomenika, sagrađenog u porti seoske crkve sv. Stefana, finansiralo je 115 porodica koje su u ratu izgubile nekog svog, bilo da su ubijeni ili nestali. Na skromnom spomeniku, pored spomen česme sa likovima svetaca izgrađene prije dvije godine, ispisana su imena 34 ljudi, od kojih je jedan poginuo 1991., a ostali u akcijama hrvatske vojske na zaštićene zone UN-a - dvoje na Miljevačkom platou u junu 1992., a 31 u avgustu 1995. u akciji „Oluja“. Među stradalima ima najviše staraca, među kojima i šest žena, sedmero ih je ubijeno na traktoru, a dvoje ih je bilo mlađe od 25 godina.

Za vrijeme gradnje spomen česme i spomenika niko se nije protivio gradnji ni od vlasti, ni od raznih udruženja a ni pojedinaca.

Spomenik je trebalo otkriti i osveštati 2. oktobra, a Odbor za izgradnju spomenika, na dvadesetak dana prije, odaslao je i pozivnice za ceremoniju otvaranja, među kojima i gradonačelniku i ostalim zvaničnicima Knina.

Međutim do otkrivanja spomenika nije došlo.

Najprije su se pobunili hrvatski branitelji, izrazivši javnu sumnju da su na spomeniku među 34 ispisana i imena onih Srba koji su se borili na strani „agresora“. Predsjednik „koordinacijskih braniteljskih udruga“, isvjesni Ante Anić Krečić, komentarisao je da je svaka žrtva teška i svake se treba sjećati, ali da država ne može dozvoliti podizanje spomenika agresoru tj. „onima koji su joj ugrožavali suverenitet“.

Nakon branitelja reagovala je i Državna inspekcija Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva tako što je naprečac utvrdila da je spomenik u Golubiću izgrađen bez potrebnih dozvola, te na zemljištu koje je uglavnom državno i izdalo nalog da se obustave svi dalji radovi, a ono što je izgrađeno i poruši. A nakon toga, dan uoči zakazanog osveštanja spomenika, reagovao je i ministar Ministarstva unutrašnjih poslova RH Tomislav Karamarko tako što je zabranio održavanje komemorativnog skupa uz obrazloženje „da bi to vjerovatno moglo znatno uznemiriti javnost i da bi moglo doći do narušavanja javnog reda i mira“.

Ministrova se poštuje, pa Golubićani toga 2. oktobra nisu ni održali ceremoniju osveštanja i otkrivanja spomenika, a branitelji su odustali od najavljenog

- nastavak na slijedećoj strani -

IZDAVAČ: VERITAS

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Savo Štrbac

SARADNICI: Biljana Trkulja, Korana Štrbac,
Danijel Milanković i Janko Velimirović

ADRESA: Beograd, ul. Dečanska (M. Pijade) 8/4

TEL/FAKS: +381-11-3236-486

E-Mail: office@veritas.org.rs

WEB: www.veritas.org.rs

HRONIKA POVRATKA

„B92“, 10.10.2011.

UMETNICI I INTELEKTUALCI ZA REKOM

"Beograd - Umetnici i in-

telektualci iz bivše Jugoslavije podržali su osnivanje Regionalna komisija za utvrđivanje činjenica o žrtvama ratnih zločina u sukobima u SFRJ.

Pismo, u kome su tražili osnivanje REKOM-a, potpisalo je 146 intelektualaca, a među njima su glumci **NIKOLA DJURIČKO**, **MIRJANA KARANOVIĆ**, **URSA RAU-**

SPOMENIK U GOLUBIĆU

- nastavak sa predhodne strane -

radikalnog protesta, koji je uključivao i rušenje spomenika.

Čedo Marić, predsjednik odbora za izgradnju spomenika u Golubiću i otac mladića od 21 godinu, čije ime je takođe ispisano naspomeniku, smatra „da svaka žrtva i svaka porodica, kojoj pripadaju te žrtve, imaju pravo na sjećanje. Ovakvim činom države i pretnjom određenih udruženja šalje se poruka da nam se sprečava pravo na sjećanje na naše najmilije“.

Hrvatski ratni veterani, naprotiv, smatraju da je zabrana okupljanja na otkrivanju spomenika i zabrana dalje gradnje spomenika pobjeda pravne države. Izvjesni Mladen Milošević, urednik kninskog braniteljskog portala, kaže: „Ne možemo ravnodušno gledati da se na zemljištu koje nije ni predviđeno za takvu gradnju podiže spomenik i na njemu nalaze imena onih protiv kojih su se hrvatski branitelji borili. To nikako nije dobro i to se može smatrati i kao provokacija.“

Čak imam razumjevanja za stavove i ponašanja hrvatskih ratnih veterana. No, nemama ni malo razumjevanja ni opravdanja za postupke državnih institucija i visokih funkcionera, posebno za ministra unutrašnjih poslova.

Sve da je tačno da spomenik u cijelosti nije izgrađen na crkvenom zemljištu, ne nalazim opravdanje za zabranu dalje gradnje, a posebno ne za rušenje već izgrađenog spomenika.

Naime, ovaj spomenik je izgrađen na zemljištu koje odvajkada pripada selu Golubiću, u kojem su do „Oluje“ živjeli isključivo Srbi, a u kojem sada ima malo Srba i nešto više doseljenih Hrvata iz BiH. U tradiciji Dalmatinaca, i kod Srba i Hrvata, kao se gradio neki objekat od interesa za cijelo selo, kao što su put, crkva, groblje (a i spomenik mrtvima spada u takvu kategoriju), posebno u mjestima za koja ne postoje nikakvi urbanistički uslovi gradnje, bilo je odlučujuće da se mještani slože, a podrazumjevalo da za takve objekte nisu ni potrebne formalno pravne dozvole. Odluka Državne inspekcije u golubičkom slučaju je zapravo veoma perfidan način da se zabrani podizanje spomenika srpskim žrtvama.

A ministar policije umjesto da se potruži da obezbjedi održavanje takvog skupa, što bi bilo za očekivati od ministra države koja za mjesec-dva treba da potpiše pristupni sporazum za ulazak u EU, izdaje naredbu o zabrani održavanja. Može se pretpostaviti da je to uradio i u svrhu predizborne kampanje za parlamentarne izbore kako njegova stranka ne bi ostala bez velikog broja veteranskih glasova.

Smatram da „branitelji“ nisu u pravu kada kao opravdanje za svoje ponašanje nalaze u činjenici da se spomenik podiže „agresorima“. Naime, svi ljudi čija imena su se našla na spornom spomeniku su rođeni u tom

selu i kršteni, a oženjeni i vjenčani u seoskoj crkvi ispred koje se i nalazi ovaj spomenik, a svi su i sahranjeni na seoskom groblju u neposrednoj blizini spomenika.

Pa kakvi su oni onda agresori?

Agresor je onaj ko neizazvan napada na drugu državu s ciljem osvajanja ili nasilnog sprovođenja političkih i drugih planova. A ovi ljudi sa spomenika nisu došli od bilo kuda, oni su jednostavno bili svoji na svome. To su bili za života, to si i sada na vječnom počinku.

Smatram da ni činjenica da li je neko od njih stradao kao vojnik ili civil, ne bi trebala imati nikakve veze sa podobnošću stavljanja njihovih imena na spomenik u njihovom selu. Na kraju krajeva samo onima koji su pravosnažno osuđeni za neka najteža djela, sud u slučaju njihove smrti, bilo da je u pitanju izvršenje smrtno kazne ili prirodna smrt za vrijeme izdržavanja kazne, odlučuje i kako će se postupiti za posmrtnim ostacima. U golubičkom slučaju niko od ljudi sa spomenika nije bio ni osumnjičen za bilo kakvo krivično djelo. Čak i one vojnike SVK koji su preživjeli rat, ukoliko nisu procesuirani za ratne zločine, hrvatska država je još 1996. godine, na osnovu Zakona o oprost, a takvih je preko 21.000, pomilovala za oružanu pobunu.

Pa sve i da su agresori, a ponavljam da nisu, smatram da bi i u tom slučaju imali pravo na obilježje na mjestu stradanja, odnosno sahrane. Primjera radi i poginuli njemački vojnici u Drugom svjetskom ratu, a nesporno je da su bili i fašisti i agresori u pravom smislu riječi, imaju svoja spomen obilježja i na zagrebačkom Mirogoju, u Rusiji i na nekim drugi mjestima.

Pa i pripadnici poraženih vojski u Drugom svjetskom ratu na hrvatskoj strani, uključujući i ustaše, imaju svoja obilježja. I to ne bi trebalo nikom smetati, osim ukoliko se tim obilježjem ne veliča zločin pokreta ili vojske kojoj su pripadali.

Hrvati su ipak originalni u odnosu prema spomenicima neprijateljske vojske. Pa oni su već početkom 90-ih prošlog vijeka porušili sve spomenike, preko 3.000, pobjedničkoj antifašističkoj vojsci iz Drugog svjetskog rata i, umjesto njih, postavljali obilježja i dokazanim (osuđenim) fašistima iz sopstvenog naroda (Pavelić, Budak, Francetić...).

Dakle, protivnici otkrivanja (osveštanja) spomen obilježja u Golubiću, s obzirom da su u pitanju hrvatski ratni veterani, lekciju o rušenju spomenika pripadnicima neprijateljske strane u potpunosti su savladali u toku njihovog „domovinskog rata“ i naučeno znanje, kao što je i red, doslovno primjenili i u golubičkom slučaju.

Savo Štrbac

KAR, RADE ŠERBEDŽIJA, VARJA DJUKIĆ, ALMA PRICA i RADKO POLIĆ, saopštila je inicijativa za osnivanje REKOM-a koju čine nevladine organizacije iz bivše Jugoslavije.

Pismo su potpisali i reditelji GORČIN STOJANOVIĆ, SLOBODAN ŠIJAN, DEJAN MIJAČ i DINO MUSTAFIĆ, kao i pisci SVETISLAV BASARA, RADMILA LAZIĆ, VLADIMIR ARSENIJEVIĆ i DRAGAN VELIKIĆ.

Potpisnici pisma su i brojni istoricari, novinari, pravnici i umetnici iz drugih oblasti.

"Mi, kojima je rat u Jugoslaviji sa svim posledicama predmet profesionalnog istraživanja i umetničkog vidjenja, povod za razmišljanje i zabrinutost o sudbini sećanja i istine, u svoje i u ime etike posla kojim se bavimo, tražimo da učinite sve što je u vašoj moći da inicijativa zaživi i da REKOM počne rad", kaže se u pismu umetnika i intelektualaca predsednicima država sa prostora bivše Jugoslavije.

U okviru pružanja podrške osnivanju REKOM-a u Sarajevu je juče održana konferencija za novinare na kojoj su govorili DINO MUSTAFIĆ, MIRJANA KARANNOVIĆ, URSRA RAUKAR i DINO MERLIN.

"Ovo je široka inicijativa gradjana koji žele da se istina institucionalizira kroz sistem", rekao je Dino Mustafić. "Svi znamo koliko se (žrtvama) manipuliše i kako nas sve to može odvesti samo u nove sukobe", upozorio je on."

"Nacional", 13.10.2011.

'UNIJA POPUŠTA PRED HRVATSKIM ZLOČINIMA'

"Ured nevladine organizacije Amnesty Internationala (AI) pri europskim institucijama u Bruxellesu zatražio je u srijedu od Evropske unije da zadrži pritisak na Hrvatsku kako bi poboljšala procesuiranje ratnih zločina.

"Zatvaranjem pristupnih pregovora s Hrvatskom, Europska unija je obećala da će osigurati nastavak napretka u pogledu rat-

nih zločina. Događa se obratno", rekao je direktor bruxelleskog ureda Al-ja **NICOLAS BEGER**, postavljajući pitanje "je li Europskoj uniji doista stalo?"

"Ne samo da je hrvatska vlada učinila korak natrag glede osumnjičenika za ratne zločine, nego je nedavno predložila novi zakon o odbacivanju optužnica, uključujući one koje su izdali srbijanski sudovi i bivša jugoslovenska armija. To jasno pokazuje političko upletanje u pregovore", dodaje Beger, prema priopćenju iz bruxelleskog ureda Al-a.

Beger dodaje da je hrvatska premijerka "nedavno napala Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju, demonstrirajući nepoštivanje međunarodne pravde". Beger također spominje da je "Hrvatska odbila priznati zločine seksualnog nasilja koje je počinila njezina vojska" te da je od "stotina slučajeva silovanja, samo četiri procesuirano".

Al navodi da posljednje izvješće o napretku Europske komisije predstavlja jednu od posljednjih prigoda kako bi se pritisnulo hrvatsku vladu da istražuje ratne zločine."

"Večernji list", 12.10.2011.

PROVALIO U KUĆU SRPSKOG POVRATNIKA I ZAPALIO STOLARIJU

"Zadarska policija traga za osobom koja je unatrag nekoliko dana provalila, devastirala, a naposljetku i zapalila dio drvene stolarije u obnovljenoj kući 59-godišnjeg srpskog povratnika u Biljane Gornje pokraj Benkovca.

Policija je izvijestila da je danas završen očevid kojim je evidentirana provala, otuđenje inventara kupaonice, oštećenje namještaja i paljenje stolarije, no materijalna šteta još uvijek nije utvrđena.

Vlasnik kuće trenutačno ne boravi u Biljanima Gornjim, a riječ je, kako nam je potvrđeno u policiji, o 59-godišnjem Mo-

MIRU R. koji je trenutačno u Srbiji. Policija istražuje sve okolnosti ovog događaja."

"Vesti.online", 25.10.2011.

SARAJEVO: PODIGNUT SPOMENIK SVIM ŽRTVAMA U BIH

"Na sarajevskom groblju Vlakovo danas je otkriven Spomenik mira, podignut svim žrtvama poginulim u BiH u proteklim ratovima, kao i poginulim pripadnicima mirovnih misija u BiH.

Premijer Kantona Sarajevo **FIKRET MUSIĆ** rekao je da je "ovaj spomenik posvećen svim poginulim u oslobodilačkim ratovima u BiH, ali i poginulim predstavnicima međunarodne zajednice". Musić je istakao da spomenik treba da prenosi poruku mira budućim generacijama.

Otkrivanju Spomenika mira prisustvovao je i ministar bez portfelja u Vladi Srbije **SULEJMAN UGLJANIN** koji je rekao da mu je "čast da iz Sarajeva ovu poruku mira prenese u Beograd i da s tvorcima ove ideje i predstavnicima svih ambasada i naroda ovu ideju predstavi i u Srbiji".

"Srbija je pogodno tlo za razvijanje ove ideje i pozivam vas da se ponovo okupimo u maju u Beogradu da i tamo otvorimo Spomenik mira. Nama je na Balkanu najpotrebniji mir", zaključio je Ugljanin.

Prvi Spomenik mira u Evropi otkriven je u maju ove godine u Mariboru, a sledeći će, posle sarajevskog, biti podignut u Beogradu."

"Slobodna dalmacija", 25.10.2011.

SRBI OPTUŽENI ZBOG RASNE DISKRIMINACIJE

"Na Općinskom sudu u Glini u utorak je počelo suđenje četvorici hrvatskih državljana srpske nacionalnosti zbog rasne i druge diskriminacije.

HRONIKA POVRATKA

Prvooptuženi VLADO VRGA (51), drugooptuženi SINIŠA DAMJANOVIĆ (20), trećeoptužena SEKA VRGA (38) i četvrtooptuženi ŽARKO LAPČEVIĆ (41), terete se da su u dva navrata, u noći s 23. na 24. srpnja i s 30. na 31. srpnja u mjestu Podgorje kod Gvozda tijekom zabave u mjesnom društvenom domu, glasno reproducirali glazbu kojom se veliča srpstvo, četništvo, tzv. „krajina“ i mržnja prema Hrvatima.

Kada im je Hrvatica JOSIPA DŽOJA, koja zajedno a suprugom STJEPANOM i dvoje malodobne djece živi u kući tik do društvenog doma, prigovorila zbog puštanja glazbe takvog sadržaja, počeli su joj dobacivati pogrdne riječi. Psovali su joj mater, vikali da ide marš iz srpske kuće u Bosnu iz koje je došla, da je ovo Srbija, da tu Hrvati nemaju što tražiti.

No, nisu stali samo na riječima, stoji u optužnici, nego su došli u njeno dvorište, te su u namjeri zastrašivanja nastavili s prijetnjama i psovka, te zaprijetili paljenjem kuće. Na ulazna vrata kuće obitelji Džoja bacili su bocu koja se razbila i petarde govoreći da će baciti bombu na kuću. Uslijed straha obitelj Džoja je napustila svoju kuću u Podgorju i sklonila se kod prijatelja u Gvozdu.

Svi optuženi izjavili su da se ne osjećaju krivima, a suđenje će biti nastavljeno 28. studenoga.

Na suđenje u Glinu su došli i oštećeni, Josipa i Stjepan Džoja. On teško bolestan, podupirući se štapom, a ona zbunjena i uplašena. I dalje ne žive u Podgorju, u svojoj kući, nego u tuđem stanu, zajedno s obitelji prijatelja. Josipa nam je rekla kako se ne namjerava vratiti u Podgore ni po koju cijenu, da se boji svojih bivših susjeda.

- Moja djeca ni sada ne spavaju mirno, iako je od toga događaja prošlo već puno vremena. Bojimo se i zato smo otišli, a u kuću u Podgorju, među ove okrutne ljude se ne vraćamo, radije ćemo

završiti na cesti - odlučna je Josipa.

Suđenje četvorici Srba kojima se sudi zbog rasne diskriminacije, pažljivo prate predstavnici Srpskog narodnog vijeća, a u obranu optuženih stala je i udruga izbjeglih Srba u Beogradu.

Prvooptuženi Vlado Vrga nakon suđenja nam je rekao kako on nije u ničem sudjelovao, da nije bilo četničkog derneka, te da je obitelj Džoja sve izmislila, jer na taj način žele dobiti bolju kuću na boljem mjestu od Podgorja kod Gvozda."

"Slobodna dalmacija", 26.10.2011.

PREMLATI SRBINA ZA 200 KUNA

"Zadranin koji je priznao da je revoltiran haškom presudom generalima 15. aprila ove godine brutalno premlatio susjeda srpske nacionalnosti, prijeteci da će ubiti svakog Srbina kojeg sretne, nedavno je kažnjen samo globom od 192 kune. Umjesto kaznene prijave, policija je podnijela prekršajnu prijavu u kojoj je žrtva čak prvookrivljena.

Prekršajni sud u Zadru donio je početkom ovog mjeseca odluku kojom je novčanom kaznom od samo 192 kune globio Zadrana hrvatske nacionalnosti koji je 15. aprila ove godine, dakle na dan nepravomoćne haške presude generalima Anti Gotovini, Mladenu Markaču i Ivanu Čermaku, kojom je bio revoltiran, brutalno premlatio svojeg susjeda srpske nacionalnosti.

Kako je za "Novosti" ispričao B. P., napadnuti Zadrani srpske nacionalnosti, napadač I. V. je sa sjekirom izašao iz svoje kuće u predgrađu Zadra i došao do obližnje trgovine spominjući ljudima četničku mater i prijeteci da će ih sve pobiti.

Prvi na koga je naišao u svom pohodu bio je B. P. koji je ispred te trgovine pričao sa susjedom V. N., također srpske nacional-

nosti. Napadač I. V. iznenada ga je dohvatio, bacio na obližnji zid i izudarao po cijelom tijelu, nakon čega se udaljio. B. P. je u šoku i s jakim bolovima otišao kući odakle je pozvao policiju. No policija je napravila niz propusta. Jedna policijska patrola ispitala je žrtvu, koju je zatekla u bolovima, i ponudila joj da je odveze na hitnu, što je B. P. odbio i na liječnički pregled otišao tek sljedeće jutro. Napadača je ispitala druga policijska patrola tek sljedećeg dana, a na kraju obrade slučaja, policija je podnijela samo prekršajnu prijavu za remećenje javnog reda i mira."

"SNV", 28.10.,2011.

VISOKI PARNIČNI TROŠKOVI ZA IZGUBLJENE SUDSKE BITKE

"Na okruglom stolu "Reparacija civilnih žrtava rata" još jednom je podvučeno da otpis parničnih troškova civilnim žrtvama rata još uvijek nije izvršen iako je to bila jedna od obaveza Hrvatske pri zatvaranju poglavlja 23, kao i da su sve dosadašnje inicijative da se donesu primjereni zakoni naišli na velike prepreke.

U Hrvatskoj još uvijek, barem na nižim razinama, nema političke volje za rješavanje problema odštete brojnim civilnim žrtvama rata, rečeno je na okruglom stolu "Reparacija civilnih žrtava rata" koji su 21. oktobra u Zagrebu organizirali Dokumenta – Centar za suočavanje s prošlošću, Građanski odbor za ljudska prava i Centra za mir, nenasilje i ljudska prava iz Osijeka.

- Članovi obitelji žrtava ratnih zločina nisu dobili ni moralnu ni materijalnu zadovoljštinu, njihova patnja nije priznata, počinitelji zločina nisu kazneno odgovarali, a u preko 70 posto slučajeva ratne žrtve izgubile su parnice koje su pokrenute za naknadu štete protiv Hrvatske - rekla je voditeljica Dokumenta VESNA TERŠELIĆ."

IN MEMORIAM

UZ GODIŠNJICU EVAKUACIJE SRBA IZ 26 SELA POŽEŠKE KOTLINE

Tačno u podne, 29. oktobra 1991. godine, pripadnici požeške civilne zaštite i policije počeli su sprovoditi Naredbu o evakuaciji svih mještana iz 26 sela, sa isključivo ili pretežno srpskim stanovništvom, smještenih u Požeškoj kotlini, podno Papuka i Psunja, koju je dan ranije donio Krizni štab opštine Slavonska Požega.

U pisanoj Naredbi, koja je dan ranije izvješena na javnim mjestima, konstatuje se da "u posljednje vrijeme četničke terorističke snage i jedinice JA sve više ugrožavaju svojim borbenim djelovanjem civilno stanovništvo u zapadnom dijelu opštine Slavonska Požega" i da se evakuacija sprovodi "u cilju zaštite njihovih života i omogućavanja uspješnije odbrane odbrambenih položaja naših (hrvatskih) snaga na tom području".

Evakuacijom, koju je trebalo sprovesti u roku od 48 sati, obuhvaćena su sela: Oblakovac, Vučjak Čečavski, Jeminovac, Šnjegavić, Čečavac, Koprivna, Rasna, Pasikovci, Kujnik, Orljavac, Crljenci, Slobostina, Milivojevići, Podsreće, Vranić, Nježić, Požeški Markovac, Klisa, Ozdakovci, Poljanska, Kantrovci, Gornji Vrhovci, Lučinci, Oljasi, poimenice pobrojana u Naredbi, kojima su naknadno pridruženi Smoljanovci i Ruševac, u kojima je, po popisu stanovništva iz 1991. godine, živjelo 2.120 lica. Od pomenutih sela samo su Poljanska, Orljavac i Lučinci bili mješovitog nacionalnog sastava, a u ostalim su živjeli isključivo Srbi.

Evakuacijom nisu obuhvaćena hrvatska sela Ivandol, Deževci, Perenci, Toranj i Bišupci, koja se dodiruju sa srpskim i koja su u Naredbi označena kao rejonu prikupljanja.

Većina stanovnika pobrojanih sela, poštujući Naredbu, napušta svoje domove, od kojih neki utočište nalaze kod rođaka u obližnjim selima, a manji broj u hrvatskim selima označenim kao rejonu prikupljanja.

Iako je stanovništvu prilikom evakuacije obećano da će, kada se vrate, naći sve kako su i ostavili, dogodilo se sasvim suprotno. Naime, ubrzo po evakuaciji započinje organizovana pljačka svega što je imalo vrednost i što se moglo ponijeti, a odmah potom i sistematsko paljenje i miniranje srpskih kuća, s očitim ciljem da se prikriju tragovi pljačke i da se stanovnici napuštenih sela u njih više nikada ne vrate.

Dio starijih ljudi, koji nije htio ili mogao, uslijed starosti i bolesti, da napusti svoja sela, stradao je prilikom sistematskog paljenja i miniranja njihovih kuća.

Da bi se hrvatskoj i međunarodnoj javnosti "objasnio" zašto su opljačkana i zapaljena srpska sela, u javnost je puštena teza da su to uradili sami Srbi prilikom povlačenja kako to ne bi palo u hrvatske ruke.

U Beogradu i Banja Luci, 28.10.2011.

Tekst cijelog saopštenja možete vidjeti na
<http://www.veritas.org.rs/srpski/saopstenja.htm>

UZ GODIŠNJICU LIKVIDACIJE GOSPIĆKIH SRBA U JESEN 1991. GODINE

Hrvatska vojska i policija su u jesen 1991. godine, najviše u oktobru, u Gospiću i okolnim mjestima, uglavnom pod maskama, odvodili srpske civile iz njihovih kuća i stanova i likvidirali ih raznim metodama i na više mjesta...

Županijsko državno tužilaštvo u Rijeci, u martu 2001. godine, podiglo je optužnicu protiv pet pripadnika hrvatske vojske i policije zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, a teretilo ih se za bezrazložno hapšenje i za likvidaciju najmanje 50 lica. Županijski sud u Rijeci, pred kojim je vođen ovaj postupak, u martu 2003. godine, objavljuje prvostepenu presudu (koju će kasnije potvrditi i Vrhovni sud RH), kojom proglašava krivima: TIHOMIRA OREŠKOVIĆA, tadašnjeg sekretara Operativnog štaba u Gospiću i MIRKA NORCA, tadašnjeg komandanta 118. brigade HV-a, što su u vremenskom periodu od 14-18. oktobra 1991. godine naredili pripadnicima Hrvatske vojske i Vojne policije da bezrazložno uhapsu najmanje 50 civila hrvatske i srpske nacionalnosti, koje je, po njihovom naređenju, STJEPAN GRANDIĆ, ko-

mandant II bojne, zatočio u kasarni Perušić; što su zatim 17. oktobra iste godine u večernjim satima u prostorijama tzv. Operativnog štaba u Gospiću Mirko Norac i Tihomir Orešković prisutnima naredili da moraju izvršiti likvidaciju jednog broja pohapšenih civila koji su iz kasarne Perušić doveženi na lokalitet Pazarište i koje su (najmanje njih 10) pucanjem iz oružja usmrtili svi prisutni na sastanku, s tim da je Norac prvi usmrtio jednu žensku osobu; što je 18. oktobra 1991. godine u jutarnjim satima Stjepan Grandić, postupajući po prethodnom dogovoru sa Oreškovićem i Norcem, ostale zatočenike iz kasarne Perušić (najmanje njih 39-40) dovezao na lokalitet Lipova Glavica, gdje ih je zajedno sa pripadnicima HV, od kojih su neki bili maskirani, iz vatrenog oružja usmrtio, a zatim jedan broj ubijenih (10-11) zakopao na smetlište Razbojište, a još jedan broj ubijenih (najmanje 5) odveo kamionom u nepoznatom pravcu, dok su ostali leševi (24) poliveni benzinom i zapaljeni, koje su u takvom stanju i pronašli pripadnici JNA u decembru iste godine, od kojih su do sada 22 identifikovana, te ih osu-

IN MEMORIAM

dio i to: Oreškovića na 15, Norca na 12 i Grandića na 10 godina zatvora.

Istom presudom sud je u nedostatku dokaza oslobodio Norca, Oreškovića i IVICU ROŽIĆA za likvidaciju trojice Srba iz Karlobaga, koji su 25. oktobra 1991. godine odveženi i ubijeni na Velebitu, lokalitet Crni Dabar, dok je, zbog odustanka tužioca, optužbu odbio protiv ČANIĆ MILANA.

Iako je proces "gospićkoj grupi" bio ozbiljniji od svih drugih procesa vođenih pred hrvatskim sudovima protiv Hrvata, presuda je, po ocjeni mnogih pravnih analitičara, kompromis. Naime, sud je kao otežavajuće okolnosti svoj trojici osuđenih cjenio sljedeće činjenice: da su žrtve civili "koji nisu bili pripadnici paravojnih neprijateljskih formacija" i broj "bezrazložno uhićenih i usmrćenih";

da su leševi ubijenih sa lokacije Pazarište premješteni, a leševi ubijenih na lokaciji Lipova Glavica zapaljeni i ostavljeni da ih razvlače životinje, te da je jedan dio tih leševa porazbacan na smetlište Razbojište, a jedan dio odvežen ko zna gdje; da je čak četvero djece ostalo bez oba roditelja, da je ubijena cijela jedna porodica; da je imovina odvedenih i potom likvidiranih civila uništena, u stanove su useljeni drugi ljudi itd., pa se s pravom postavlja pitanje koliko bi jedan hrvatski vojnik trebao da ubije srpskih civila i kojom metodom da bi dobio maksimalnu kaznu zatvora...

U Beogradu i Banja Luci, 17.10.2011.

Tekst cijelog saopštenja možete vidjeti na

<http://www.veritas.org.rs/srpski/saopstenja.htm>

POGINULI I NESTALI

„Vjesnik“, 02.10.2011.

OBLJETNICA STRADANJE SRPSKIH CIVILA U GOŠIĆIMA I VARIVODAMA

"VARIVODE - U povodu 16. obljetnice stradanja srpskih civila u Gošićima i Varivodama u organizaciji općine Kistanje i Srpskog narodnog vijeća održana je komemoracija kojoj su nazočili potpredsjednik Vlade SLOBODAN UZELAC i predsjednik Srpskog narodnog vijeća MILORAD PUPOVAC.

Nakon parastosa i polaganja vijenaca na spomen obilježje za sedmero ubijenih civila u Gošiću okupljenim mještanima i članovima obitelji obratio se Uzelac, ustvrdivši da sama životna dob ubijenih mještana ukazuje na njihovu apsolutnu nevinost.

Milorad Pupovac u Varivodama je kod spomen obilježja na kojem su latinicom i ćirilicom ispisana imena, poimence podsjetio na svih devetero starih ljudi, ubijenih 28. rujna 1995. Ubijeni su samo mjesec i pol dana nakon Oluje, kazao je Pupovac, a 16 godina kasnije još nisu utvrđeni i kažnjeni krivci kao ni za ubojstva u Gošićima, Mokropolju, Biskupiji i Golubiću

Nisu poznata imena ljudi koji su poubijali srpske civile, kazao

je, no poznat je njihov profil i tko su oni.

Obično se kaže, i to pogrešno, da su to učinili hrvatski branitelji, dodao je Uzelac, ustvrdivši kako ti ljudi nisu branili Hrvatsku već su je okaljali, te su iz političkih i svojih osobnih razloga napravili zločin.

»Protiv sebe su, kažu, imali pobunjenike, odnosno paradržavu koja je nastala protiv interesa srpskog naroda na koje su se njihovi vođe pozivali. Ti lideri su prije svega provodili teror nad svojim narodom, i onda nad svima oko sebe, a koliko su bili sposobni bilo je vidljivo odmah jer nisu bili u stanju voditi ni zubnu ordinaciju, kamoli državu«, kazao je Uzelac, poručivši kako 'poštenji svijet srpski i hrvatski pati u srazu tih dviju patologija, političkih i osobnih.

Milorad Pupovac u Varivodama je kod spomen obilježja na kojem su latinicom i ćirilicom ispisana imena, poimence podsjetio na svih devetero starih ljudi, ubijenih 28. rujna 1995.

Ubijeni su samo mjesec i pol dana nakon Oluje, kazao je Pupovac, a 16 godina kasnije još nisu utvrđeni i kažnjeni krivci kao ni za ubojstva u Gošićima, Mokropolju, Biskupiji i Golubiću.

Pupovac je zaključio kako

krivci nisu utvrđeni niti kažnjeni jer za to nije bilo volje.

No, dodao je, istovremeno je bilo volje da se bavi onima koji nisu krivi samo iz razloga da ih se spriječi da se vrate svojim kućama.

Isto tako, istaknuo je predsjednik SNV-a, nema interesa da se utvrdi tko je i zašto popalio najveći dio srpskih sela u Dalmatinskoj zagori, te tko je i zašto godinama onemogućavao ljude da se vrate i naše pravosuđe učinio slijepim na ratne zločine i to ne samo na zločine ubojstva civilnog stanovništva, već i zločine paljenja i uništavanja zbog kojih se stanovnici nemaju gdje vratiti, kazao je Pupovac.

Ustvrdio je da sve ovo ne izriče kako bi ikome sudio, već da svi podsjetimo one čija je to zadaća da tuže i sude.

Poručio je da su se na današnjoj komemoraciji okupili u spomen onih koji su vjerovali da mogu umrijeti u svojoj kući, ali koji sigurno nisu slušali radio i poruke kako će im se jamčiti sva građanska i ljudska prava, već su vjerovali u ono u što se stoljećima vjeruje – ako nisi kriv i ako si u svojoj kući, nemaš se koga bojati, najmanje države. "

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV SRBA U RH

„Novi list“, 08.10.2011.

NIJE IZREČENA PRESUDA - NA SUĐENJU ZA RATNI ZLOČIN U SLUNJU NOVA RASPRAVA

"RIJEKA Na riječkom sud danas nije izrečena presuda **Miće CEKINOVIĆU**, zapovjedniku TO Primišlja na suđenju za progone, pljačku, maltretiranje i ubijanje civila prilikom zauzimanja Slunja 1991. godine.

Sud je odlučio ponovno otvoriti raspravu kako bi se saslušali još neki svjedoci vezani uz optužnicu koja je zadnjih dana suđenja promjenjena.

Nova rasprava zakazana je za 21. i 22. studenoga..".

"HRT", 14.10.2011.

HRVATSKA SRBIJI US- TUPILA OPTUŽNICU ZBOG LOGORA

"Osječko tužiteljstvo podignulo je u travnju optužnice protiv umirovljenoga generala JNA **ALEKSANDRA VASILJEVIĆA** i potpukovnika **MIROSLAVA ŽIVANOVIĆA**, ali iz Beograda ne stiže nikakav odgovor. Državni odvjetnik **MLADEN BAJIĆ** zatražio je od Srbije da im sudi za ratni zločin protiv civila i ratnih zarobljenika u srbijanskim logorima Begejcima, Stajićevu, Srijemskoj Mitrovici, Nišu i Staroj Gradiški.

Tamošnje tužiteljstvo treba odlučiti o daljnjim koracima, a mi se bojimo da bi eventualno prihvaćanje tzv. Šeksova zakona o ništetnosti Srbija mogla iskoristiti kao alibi da ne procesuiru Vasiljevića i Živanovića, rekao je **PERO KOVAČEVIĆ** iz Udruga pravnika Vukovar 1991..."

"Novi list", 12.10.2011.

RADOSLAV ČUBRILO OSUĐEN NA 15 GODINA

"RIJEKA - Vijeće riječkoga Županijskog suda kojem je pred-

sjedala sutkinja **Jesenska Kovačić** osudilo je u odsutnosti **RADO-SLAVA ČUBRILA** (57) na maksimalnih 15 godina zatvora zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva.

Čubrilo je osuđen u svojstvu zapovjednika paravojne tzv. Velebitske jedinice koja je 5. kolovoza 1991. godine nedaleko Lovinca mučki likvidirala pet Hrvata iz Lovinca. On je protivno Ženevskim konvencijama i dva-ma protokolima istih konvencija naredio nepoznatim vojnicima svoje paravojne Velebitske jedinice da likvidiraju civile iz Lovinca. Tom prilikom ubijeni su **STJEPAN KATALINIĆ, JURE SEKULIĆ, MARKO PAVIČIĆ, IVAN IVEZIĆ i MARTIN SEKULIĆ...**

Konkretno, dokazano je kako je Čubrilo je 5. kolovoza 1991. godine bio u Lovincu sa svojom paravojnom jedinicom i tom prilikom, osim paljenja i pljačkanja, zarobio je šest Lovinčana. Tijekom popodneva poslao je zarobljenog Marka Račića u Lovinac s porukom da MUP-ovci napuste Lovinac jer će u suprotnom ubiti taoce. Račić je poruku prenesao policiji u Lovincu, a leševi svih petero Lovinčana su uskoro pronađeni nedaleko Lovinca."

"Jutranji list", 25.10.2011.

PONOVLJENO SUĐENJE ZA RATNI ZLOČIN U KORE- NICI

"Na Županijskom sudu u Rijeci danas je počelo ponovljeno suđenje **ŽELJKU ŠUPUTU** i **MILANU PANIĆU** zbog ratnog zločina počinjenog potkraj 1991. i početkom 1992. u Korenici. Šuput i Panić danas su izjavili da se ne osjećaju krivima.

Suđenje pred sudskim vijećem kojim predsjedava sutkinja **Jasenska Kovačić** počinje iznova nakon što je presudu s prvog suđenja 2008. na Županijskom sudu u Rijeci poništio Vrhovni sud i suđenje vratio na početak. U tom postupku

je Šuput nepravomoćno osuđen na četiri godine zatvora, a Panić na tri godine i šest mjeseci.

Šuput i Panić optuženi su da su kao pripadnici posebne jedinice srpske krajinske milicije od listopada 1991. do travnja 1992. u prostorima policijske zgrade u Korenici držali zatočene ratne zarobljenike **Nikolu Nikolića, Milu Lukača i Pericu Bičanića** te ih tukli, ponižavali i zlostavljali na druge načine.

Šuput i Panić brane se sa slobode, a ukupno su u pritvoru bili godinu i deset mjeseci."

"Slobodna dalmacija", 28.10.2011.

KARLOVAČKA POLICIJA PRIJAVILA ODGOVORNE OFICIRE JNA ZA RATNI ZLOČIN POČINJEN 1991.

"Karlovačka policija završila je istragu protiv tri oficira bivše JNA te komandanta 4. odreda Petrova gora u kojoj je utvrdila da su oni početkom listopada 1991. godine "planirali, pripremali, organizirali i naredili podčinjenim postrojbama da izvrše napade i okupaciju naselja na karlovačkom području (**Vukmanić, Knez Gorica, Cerovac Vukmanički, Goljaki Turanski, Jelaši, Lemić Brdo, Kamensko, Babina Gora, Miljuši, Popović Brdo i Jelaši**)".

- Tijekom tih akcije ubijeno najmanje deset civilnih osoba, ranjene su tri civilne osobe od čega jedno dijete, ubijena su 3 zarobljena pripadnika HV-a, zlostavljano je i protjerano preostalo civilno stanovništvo te su opljačkani i uništeni civilni i sakralni objekti - utvrdili su u PU karlovačkoj.

Zbog sumnje da su oficiri počinili kazneno djelo ratnog zločina protiv civila i zarobljenika ŽDO-u Karlovac protiv njih je podneseno posebno izvješće.

Sve prijavljene osobe nedostupne su policijskim i pravosudnim institucijama RH, pa se za njima traga."

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PROTIV HRVATA U RH

„HRT“, 05.10.2011.

HRASTOV PETI PUT PRED VRHOVNIM SUDOM

"Slučaj MIHAJLA HRASTOVA, bivšega policijskog specijalca optuženog za ubojstvo 13 i ranjavanje dvojice pripadnika neprijateljskih postrojba na Koranskome mostu u rujnu 1991., u srijedu će se peti put naći pred sucima Vrhovnog suda. Ako taj Vrhovni sud potvrdi oslobađajuću presudu karlovačkog suda, Hrastov će biti slobodan, a ako se prvostupanjska presuda prepravi u osuđujuću, imat će pravo još se jedanput žaliti Vrhovnom sudu. Treća mogućnost je da se presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Jedan od najdugovječnijih predmeta ratnog zločina na hrvatskim sudovima ponovno je pred vrhovnim sucima jer je krajem prošle godine Ustavni sud ukinuo njihovu osuđujuću presudu. Naime, Hrastova je od 1993. karlovački Županijski sud triput oslobodio, no Vrhovni sud dva je puta presude ukidao i naložio ponavljanje suđenja, a treću presudu iz 2007. preinačio je po žalbi državnog odvjetništva u svibnju 2009. te je Hrastova osudio na osam godina zatvora, a zatim je po njegovoj žalbi kaznu smanjio za jednu godinu.

No Ustavni sud utvrdio je da je pritom Hrastovu prekršeno ustavno pravo na pravedno suđenje jer Vrhovni sud presudu nije javno objavio. Nakon te odluke Ustavnog suda predmet je vraćen Vrhovnom sudu u fazu rješavanja žalbe Županijskoga državnog odvjetništva u Karlovcu na treću oslobađajuću presudu tamošnjeg suda.

Od početka slučaja Hrastov odbacuje optužbu, a njegova obrana tvrdi da je pucao u nužnoj obrani u zarobljene neprijateljske vojnike koji su napali jednoga njegova suborca te da se nije radilo o bezuvjetnoj predaji

razoružanih neprijateljskih vojnika, kao što tvrdi državno odvjetništvo. Hrastov je nakon odluke Ustavnog suda krajem prosinca prošle godine pušten na slobodu iz lepglavске kaznonice, gdje je od svibnja 2009. služio sedmogodišnju kaznu."

"HRT", 06.10.2011.

IVANOVIĆ PRAVOMOĆNO OSLOBOĐEN OPTUŽBI

"Zagrebački odvjetnik MARIN IVANOVIĆ, član braniteljskog tima generala ANTE GOTOVINE, pravomoćno je oslobođen optužbi da je prikrivao ili uništavao arhivsku građu, odnosno vojnu dokumentaciju iz operacije Oluja. Osobno je to potvrdio za Hinu.

Njega je u srpnju prošle godine zagrebački Općinski kazneni sud nepravomoćno oslobodio optužbe da je prikrivao rokovnik zapovjednika topničko-raketne skupine za vrijeme Oluje Ante Karduma u kojem se nalazio popis ciljeva te nekoliko vojnih mapa koje je Ivanović kao član odvjetničkog tima prikupio radi Gotovinine obrane pred Haaškim sudom.

Prvostupanjski sud je ustvrdio da Ivanović nije prikrivao dokumente, to više što su oni kao dokazi predani Haaškom sudu, a uz to je zaključeno kako se ne može pouzdano utvrditi da su ti dokumenti uopće arhivska građa. Sutkinja Sanda Bramberger-Ostojić tada je kazala da, ako se i radilo o arhivskoj građi, namjera nije bila prikrivati dokumente, već obaviti odvjetnički posao radi obrane klijenta.

Na tu se odluku žalilo državno odvjetništvo, no drugostupanjski zagrebački Županijski sud tu je žalbu odbio i potvrdio oslobađajuću presudu."

"Slobodna dalmacija", 25.10.2011.

DVOJICA PRIPADNIKA "PUMA" OSLOBOĐENA,

PETORICA DOBILA 21 GODINU

"Suđenje sedmorici bivših pripadnika 7. Gardijske brigade HV-a «Pume», koji su optuženi za ratni zločin nad šestoricom zarobljenih vojnika Republike Srpske, dobilo je u ponedjeljak epilog na zagrebačkom Županijskom sudu.

TIHOMIR ŠAVORIĆ i NENAD JURINEC nepravomoćno su osuđeni na po šest godina zatvora, dok je Antun Novačić «dobio» petogodišnji «boravak iza rešetaka.

ROBERT PRECEHTJEL i ROBERT BERAK su, pak, «zaradili» po dvije godine robije, a EMIL ČRNČEC i GORAN GAČA su oslobođeni optužbe. Prvoj trojici okrivljenika je pritvor produljen do pravomoćnosti presude, dok su preostali pušteni na slobodu.

Događaj se, prema optužnici, zblio u rujnu 1995. u Bosni i Hercegovini. Prethodno su, u sklopu akcije «Maestral 2» bili zarobljeni «suparnički» vojnici Radoslav Lakić, Pero Vidović, Petar Jotanović, Dragoslav Mutić, Borislav Vukić i još jedan muškarac nepoznatog identiteta.

Oni su, potom, odvedeni u mjesto Halapić, na području Glamoča, te zatočeni u staji, kraj zapovjedništva «Puma». Dan kasnije su, po naređenju tadašnjeg zapovjednika brigade (sada pokojnog) Ivana Korade, zatočenici likvidirani. Šavorić je usmratio Vidovića, dok su Mutić i Vukić bili predani pripadnicima 3. bojne Topničke bitnice, a hicima iz automatskih pušaka su ih ubili Novačić i Jurinec.

Pomaganje u ovom zločinu se, pak, presudom stavlja na teret Precehtjelu i Berku, koji su sudjelovali u prijevozu kamionom spomenutih zatočenika. Za usmrćenje preostale trojice zatočenika, prema sudskom vijeću, nema dokaza da su u tome sudjelovali navedeni optuženici."

"Vesti.online", 24.10.2011.

KAPETAN DRAGAN, POLITIČKI ZATVORENIK

"**DRAGAN VASILJKOVIĆ**, koji se već sedam godina nalazi u zatvoru, po zahtevu Hrvatske za izručenje zbog navodnog ratnog zločina, obratio se javnim pismom australskom ministru unutrašnjih poslova Brendanu O'Konoru. Kao što smo već pisali, Vasiljković je iscrpeo gotovo sve pravne mogućnosti da zaustavi ekstradiciju, a konačna odluka nalazi se u rukama ministra O'Konora. U pismu, Vasiljković tvrdi da je žrtva medija Ruperta Merdoka i, praktično, politički zatvorenik.

U pismu, koje "Vesti" prenose u celini, stoji: "Verujem da ste za poslednjih šest godina primili veći broj predstavlki napisanih u moje ime, a sada mislim da je vreme da pišem sam, kao nevin čovek po svim merilima, a kojeg drže zatvorenog s osuđenim kriminalcima, uključujući i dve godine u samici, bez optužbe, presude ili dokaza da sam išta loše učinio. Meni je sloboda uskraćena ne sudskim postupkom, nego odlukom u diskreciji vašeg političkog prethodnika Filipa Radoka (koji je, spletom okolnosti, u to vreme bio član Hrvatsko-australijskog parlamentarnog odbora). Samim tim, svakako, ja sam prema bilo kom zapadnom civilizacijskom standardu - politički zatvorenik.

Vi mora da znate da je inicijativa za moje hapšenje potekla od medija RUPERTA MERDOKA, u klevetničkom članku objavljenom u 'Australijenu' 8. septembra 2005. Tek kada sam započeo pravni postupak protiv medija Ruperta Merdoka na Vrhovnom sudu NSNj (ovaj postupak je sada pred Vrhovnim sudom Australije), i kada sam preduzeo korake da tužim Merdoka u 22 zemlje u svetu, 'sticajem okolnosti', izdat je nalog za moje hapšenje. Ponovo, 'sticajem okolnosti',

potpuno ista advokatska firma koja brani Merdoka u pomenutom postupku učestvuje u mom hapšenju i postupku izručenja. Ponovo 'sticajem okolnosti', potpuno ista firma sada zastupa FILIPA RADOKA.

Oprostite što ponavljam izraz 'sticajem okolnosti', ali to se ne može zaobići. Potpuno ista advokatska firma koja sada zastupa medij Ruperta Merdoka, ponovo 'sticajem okolnosti' predstavlja državu Hrvatsku.

Dopustite mi da citiram sudiju Vrhovnog suda Kirbija: 'Bilo koji Australijanac može da izgubi slobodu, da bude u zatvoru zajedno s drugim kriminalcima, može da bude poslat iz ove zemlje, na ko zna koliko dugo, u drugu zemlju koju je vlada prihvatila kao zemlju izručenja i pri tome se kaže da to nije kazna, a da on nikada nije imao mogućnost da sudija ove nacije pogleda, barem samo u papire, kako bi proverio da li ima osnova da bude izručen'.

Iz navedenog je očigledno da je Zakon o izručenju dao vašem prethodniku Filipu Radoku, i sada vama, bespogovorno ovlašćenje da godinama lišite slobode i izručite nevinog australskog državljanina, bez ikakvog dokaza o krivici. Jedina zaštita od vašeg prethodnika je njegova čast, i sada, vaša čast.

Uopšte ne sumnjam da ste iz svih predstavlki koje ste primili, javnih izveštaja, materijala Međunarodnog tribunala za ratni zločin, kao i neverovatno velike obaveštajne mašinerije koja vam je na raspolaganju, morali steći spoznaju da ovaj slučaj nema ništa s bilo kakvim ratnim zločinom i da se sve svodi na medije Ruperta Merdoka.

Morate znati za javnu izjavu koju je dao predstavnik za javnost hrvatske policije (moj bivši neprijatelj), gospodin Zlatko Mehun, septembra 2005. (posle Merdokove publikacije): 'Iznenađen sam odlukom naše ministarke pravosuđa da zatraži izručenje

Kapetana Dragana, jer smo mi pažljivo istražili Kapetana Dragana i nismo čak ni znali čime da ga optužimo'.

Takođe, morate znati za javnu izjavu dr Nikice Barića (bivšeg neprijateljskog borca i sada direktora Hrvatskog domovinskog ratnog instituta) koju je dao u skoro isto vreme: 'Mi smo pažljivo istražili ratno kretanje Kapetana Dragana i nismo mogli naći ništa protiv njega niti protiv ljudi pod njegovom komandom, što bi moglo da se dovede u vezu s ratnim zločinima...' Morate, takođe, biti upoznati s pismom koje je Međunarodni tribunal za ratni zločin, najviši sud na svetu specijalizovan za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji (i Australija je njegov potpisnik)..."

"B92", 28.10.2011.

OSUMNJIČENI ZA ZLOČIN IZRUČEN BIH

"Sarajevo -- Švedska je izručila BiH ZEMIRA KOVAČEVIĆA osumnjičenog za ratne zločine nad srpskim civilima u Sijekovcu i Bosanskom Brodu 1992, saopštio je tužilaštvo BiH.

Kovačević (45) se sumnjiči da je, kao pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane, učestvovao u ubistvima, mučenjima, nezakonitom zatvaranju, prisiljavanju na prinudni rad civila srpske nacionalnosti. Na teret mu se stavlja i pljačkanje imovine Srba.

Švedska je Kovačevića izručila juče, a tužilaštvo je posle ispitivanja predložilo određivanje pritvora.

Kovačević, koji ima državljanstvo Hrvatske i BiH, uhapšen je 28. decembra prošle godine u Švedskoj na osnovu međunarodne poternice koju je raspisao Okružni sud u Doboju."

* * *

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI NA PROSTORU EX YU

"Vesti.online", 14.10.2011.

PRIJAVA PROTIV 30 OSOBA ZBOG RATNOG ZLOČINA

"Fond za humanitarno pravo saopštio je da je Tužilaštvu za ratne zločine Srbije podneo krivičnu prijavu protiv više od 30 osoba zbog ratnih zločina u Tenji u Hrvatskoj, počinjenih 1991. god.

U saopštenju se navodi da je krivična prijava podneta protiv pripadnika nekadašnje Teritorijalne odbrane i Stanice milicije u Tenji, kao i protiv više pripadnika Novosadskog korpusa JNA i vojnih i civilnih tajnih službi i grupa koje su bile pod komandom **ŽELJKA RAŽNATOVIĆA ARKANA**.

Kako je naveo Fond, na čelu sa **NATAŠOM KANDIĆ**, prijavljeni su ubijali nenaoružane civile – Hrvate i druge nesrbe – mučili, zatvarali i progonili preživjele, s ciljem zastrašivanja preostalih preživjelih Hrvata i drugih nesrba kako bi što pre napustili Tenju.

"Od jula do novembra 1991. godine, prijavljeni su ubili najmanje 29 civila", naveo je Fond. U saopštenju se navodi da su prijavljeni više civila – Hrvata i nesrba – zatvarali i držali u podrumima privatnih kuća, objektima za sušenje mesa površine od najviše četiri kvadratna metra, gde su ih brutalno premlaćivali.

Prema saznanjima Fonda, prijavljeni iz TO Tenja i Stanice milicije Tenja su od prijavljenih pripadnika JNA preuzeli četiri ratna zarobljenika -pripadnike Zbora narodne garde Republike Hrvatske, iz sastava 106. brigade Hrvatske vojske – zatvorili ih u osnovnu školu u Tenji, te ih, nakon ispitivanja i premlaćivanja, ubili.

"Prijavljeni su, 1991. godine, sa područja Tenje prognali 2.961 Hrvata i drugih nesrba", naveo je Fond."

"Slobodna dalmacija", 12.10.2011.

RATNI ZLOČINI: BIH ISTRAŽUJE 8900 OSOBA

"Nakon preciznih analiza ratnih zločina, otvoreno je ukupno 1609 predmeta, za što imamo ukupno prijavljenih 8900 osoba. Od tog ukupnog broja prijavljenih, koji još nisu ni osumnjičeni, a kamoli da je protiv njih podignuta kaznena prijava, ima nešto više od 300 Hrvata.

Iznio je to za "Slobodnu" sekretar Ministarstva pravde BiH Jusuf Halilagić. On također naglašava da su ti prijavljeni Hrvati uglavnom pripadnici HVO-a.

Već prije smo iz Tužiteljstva BiH dobili potvrdu da se vodi istraga za ratni zločin protiv skupine hrvatskih časnika za operaciju Južni potez, a koju je pokrenulo Tužiteljstvo Republike Srpske za zločine nad civilnim srpskim stanovništvom u Mrkonjić Gradu.

Među 18 osumnjičenih su generali Ante Gotovina, Damir Krstićević, Ljubo Česić Rojs..., i taj je predmet, koji se u Tužiteljstvu BiH vodi pod nazivom "Mrkonjić Grad", bar za sada, jedini u kojem se istražuju i građani Republike Hrvatske."

"B92", 21.10.2011.

BIH: UHAPŠENI ZBOG RATNOG ZLOČINA

"Sarajevo -- Na području Sarajeva uhapšeni su **BESIM MUDERIZOVIĆ** i **RAMIZ AVDOVIĆ** koji su optuženi za ratni zločin protiv civila.

Njih su na osnovu naredbe Tužilaštva BiH uhapsili službenici Državne agencije za istrage i zaštitu (SIPA).

Posebno odeljenje za ratne zločine Tužilaštva BiH tereti Muderizovića i Avdovića da su u toku 1992. godine, na području Sarajeva, u prostorijama bivše kasarne "Viktor Bubanj" i na

petom spratu Centralnog zatvora u Sarajevu, počinili krivično delo ratni zločin protiv civila.

Službenici državne agencije su pretresli i stanove osumnjičenih u Sarajevu, saopšteno je iz Tužilaštva BiH.

Oni će tokom dana biti predati Tužilaštvu Bosne i Hercegovine koji će ih ispitati i odlučiti da li će od Suda BiH zatražiti meru pritvora."

"Slobodna dalmacija", 25.10.2011.

SUDENJE U MOSTARU ČASNIK HVO-A DŽIDIĆ POBJEGAO U HRVATSKU

"Bivši časnik Hrvatskog vijeća obrane (HVO) **ŽELJKO DŽIDIĆ** kojemu je u utorak trebalo početi suđenje zbog ubojstva 13 zarobljenih pripadnika Armije BiH počinjenog u Mostaru 1993. godine, pobjegao je u Hrvatsku, navode sarajevski mediji.

- Sud je preko njegova odvjetnika **MARIJA BOGDANOVIĆA** dobio informaciju da se Džidić odselio u Hrvatsku i da se ne namjerava više javljati na pozive suda - izjavio je **SEAD ĐIKIĆ**, tužitelj Hercegovačko-neretvanske županije.

Na Županijskom sudu u Mostaru u utorak je trebala početi glavna rasprava u slučaju poznatom kao Vranica. Riječ je o zbivanjima od 9. svibnja 1993. kada su eskalirali hrvatsko-bošnjački sukobi i kada su pripadnici HVO-a u zgradi Vranica u kojoj je do tada bilo zapovjedništvo Četvrtog korpusa Armije BiH zarobili 13 pripadnika Armije BiH.

Prema optužnici, zarobljenici su predani policiji Herceg - Bosne, a nakon višednevnog zlostavljanja likvidirani su u podrumu zgrade nekadašnjega Strojarskog fakulteta.

U svibnju 2007. godine u okolini Mostara pronađena su tijela deseterice od 13 ubijenih pripadnika Armije BiH iz Vranice."

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

„Sense“, 03.10.2011.

„OSLOBODITI GOTOVINU UPRKOS TUŽIOČEVOM PROTIVLJENJU“

„Branioци smatraju da tužilac u odgovoru na žalbeni podnesak odbrane nije ponudio argumente koji bi mogli da odvrte Žalbeno veće od poništavanja presude kojom je hrvatski general osuđen na 24 godine zatvora.

Branioци generala Gotovine smatraju da njihova žalba treba da bude usvojena jer tužilac u svom odgovoru, po njihovoj oceni, nije ponudio argumente koji bi osporili navode žalbenog podneska. General Gotovina je, podsetimo, u aprilu ove godine osuđen na 24 godine zatvora zbog učešća u udruženom zločinačkom poduhvatu sa ciljem proterivanja srpskih civila iz Krajine za vreme i nakon operacije „Oluja“ 1995. godine, a odbrana u žalbi traži poništavanje te presude i oslobađanje bivšeg zapovednika Zbornog područja Split.

Odbrana smatra da se tužιοčev argument o postojanju udruženog zločinačkog poduhvata zasniva na četiri pojedinačno „nedokazana argumenta“ od kojih se svaki koristi „da bi dokazao onaj drugi“ – Brionski sastanak, neselektivno granatiranje, zločini hrvatske vojske i policije i mere da se spreči povratak srpskih izbeglica nakon „Oluje“.

U odgovoru Gotovinih branilaca se navodi da tužilac nijednim citatom transkripta Brionskog sastanka od 31. jula 1995. godine nije potkrepio svoju tvrdnju da je tom prilikom „eksplicitno razmatrano da se nezakonitim artiljerijskim napadom Srbi nateraju na odlazak iz Krajine“. Odbrana tvrdi da i tužilac priznaje da na sastanku nije bilo „formalne odluke“ da se artiljerija upotrebi protiv civila, niti „ijedna izjava“ učesnika ukazuje na to.

Odbrana osporava i tužιοčev argument da je u presudi ispravno

zaključeno da je cilj Gotovininog naređenja od 2. avgusta 1995. godine – kojim nalaže da se pod „topničke udare stave Knin, Benkovac, Obrovac i Gračac“ – bio da se „celi gradovi tretiraju kao mete“. Branioци smatraju da je prevodilačka služba Tribunala pogrešila kada je reč „udari“ prevela kao „fire“ (vatra, paljba) umesto kao „strikes“, što po njima značajno menja situaciju, jer reč „udari“ ukazuje na to da su artiljerijski napadi bili usmereni na vojne mete. To se, po branioциma, vidi i iz kasnijih naređenja Gotovine i njegovog zapovednika topništva u kojima su svaki put navodili koje vojne ciljeve u pomenutim gradovima treba gađati. Zato smatraju da ne postoje dokazi o neselektivnom napadu na civile, zbog čega, po njima, „pada cela presuda“.

U presudi se, ukazuju branioци, izričito navodi da cilj udruženog zločinačkog poduhvata „nije podrazumevao niti uključivao počinjenje zločina koji su bili predvidivi“, dok tužilac tvrdi da su zločini bili planirani. Da su zaista bili planirani predstavljali bi deo cilja udruženog zločinačkog poduhvata, ali veće je, smatra odbrana, utvrdilo suprotno. Što se tiče sprečavanja povratka srpskih izbeglica, odbrana smatra da „ukoliko se dokaže da oni nisu deportovani iz krajinskih gradova, onda ni demografska politika nakon „Oluje“ ne može biti neza-konita“.

Branioци tvrde da Gotovina nije bio član udruženog zločinačkog poduhvata, što se, po njima, vidi i iz navoda žalbenog podneska koje tužilac navodno nije ni sporio: da je u brojnim naređenjima zahtevao granatiranje samo vojnih meta, da tokom granatiranja krajinskih gradova nije bilo civilnih žrtava, da naknadne istrage međunarodnih posmatrača nisu pokazale da je bilo neselektivnih artiljerijskih napada na civile, kao i da je general Gotovina uoči i

nakon operacije „Oluja“ izdavao naređenja da se spreče zločini protiv civila i njihove imovine.“

„Novi list“, 14.10.2011.

SUDENJE ZA GENOCID U SREBRENICI

„ZAGREB – Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju (ICTY) odbacio je u četvrtak prigovore odbrane bivšeg zapovednika vojske bosanskih Srba **RATKA MLADIĆA** na optužnicu koja ga tereti za genocid u Srebrenici, višegodišnji teror stanovnika Sarajeva te za druge zločine u BiH zbog toga što nisu poimence navedene žrtve.

»S obzirom na razmjere i prirodu zločina za koje se tereti i vrstu odgovornosti optuženog vijeće smatra da identitet žrtava ne predstavlja materijalnu činjenicu. Vijeće utvrđuje da su žrtve dostatno identificirane kao kategorije ili grupe... unatoč tome, čak i ako identitet žrtve ne predstavlja materijalnu činjenicu on predstavlja informaciju koja će pomoći obrani«, navodi se u odluci u kojoj je tužiteljstvu dan rok do 1. studenoga da dostavi popis »identificirajućih podataka« o žrtvama.

Obrana generala Mladića zatražila je u rujnu da naloži tužiteljstvu da dostavi podatke o svim žrtvama ili da odbaci dijelove optužnice u kojima žrtve nisu identificirane.

»Tužiteljstvo nije identificiralo ni jednu pojedinačnu žrtvu iz Srebrenice, Sarajeva, bilo kojeg pritvoreničkog centra ili općine navedene u optužnici, osim 24 ubijena u snajperskim napadima u Sarajevu«, navela je odbrana zatraživši da tužiteljstvo o svakoj žrtvi osigura osnovne podatke poput »imena, datuma rođenja, JMBG-a, adrese, očeva imena i svih drugih podataka koji pomažu identificiranju svih osoba za koje tužiteljstvo tvrdi da su žrtve«.

U Srebrenici je, po podaci-

SUDSKI POSTUPCI

SUDSKI POSTUPCI PRED HAŠKIM TRIBUNALOM

ma tužiteljstva, ubijeno više od sedam tisuća muškaraca, a u višegodišnjoj opsadi Sarajeva ubijene su stotine i ranjene tisuće stanovnika toga grada."

"Danas", 14.10.2011.

RATKU MLADIĆU JEDNO SUĐENJE

"Hag - Pretresno veće Tribunalu u Hagu odbilo je zahtev tužilaštva da se bivšem generalu **RATKU MLADIĆU** sudi u dva procesa, a najpre po optužnici za genocid u Srebrenici. Mladiću će, posle jučerašnje odluke, biti suđeno u objedinjenom procesu.

On još optužen i za progon nesrba širom BiH, terorisanje stanovništva Sarajeva granatiranjem i snajperisanjem i uzimanje osoblja UN za taoce.

Sudsko veće je saopštilo da je u interesu žrtava da se što pre dođe do sudske presude, ali je ocenilo da bi dva odvojena suđenja mogla da znače smanjenje prava za optuženog. „Priprema jednog suđenja, istovremeno sa drugim sudskim ili žalbenim postupkom, mogla bi da uskrati prava optuženog da efektivno učestvuje u oba procesa“, navodi se u obrazloženju sudskog veća. Takođe, dodaje se da bi na ta način neki svedoci morali po dva puta da se pojavljuju pred sudom. Sledeća statusna konferencija zakazana je za 10. novembar. Bivši komandant VRS trenutno se nalazi na bolničkom lečenju u Hagu."

"B92", 18.10.2011.

PEĆANAC SE IZJASNIO O KRIVICI

"Hag -- Bivši oficir Glavnog štaba Vojske Republike Srpske **DRAGOMIR PEĆANAC** izjavio pred Haškim tribunalom da nije kriv za nepoštovanje suda za šta je optužen.

Tribunal je Pećanca krajem septembra optužio za nepoštovanje suda zato što se

nije odazvao obavezujućem pozivu sudija da svedoči na suđenju **ZDRAVKU TOLIMIRU...**"

"B92", 21.10.2011.

TREĆA OPTUŽNICA PROTIV MLADIĆA

"Hag -- Tužilaštvo Haškog tribunala podnelo treću, izmenjenu optužnicu protiv bivšeg komandanta Vojske Republike Srpske **RATKA MLADIĆA**.

Na spisak zločina dodato i streljanje tridesetak Muslimana u opštini Šekovići u leto 1995.

Prema predlogu treće optužnice, snage pod Mladićevom kontrolom su 23. jula 1995. u selu Bišina kod Šekovića ubile više od 30 muslimanskih muškaraca, od kojih su neki prethodno bili zatočeni u logoru Sušica u opštini Vlasenica.

Kako je u nedavnoj odluci najavio predsedavajući sudija Alfonso Ori, Mladić će na sledećoj raspravi o stanju u postupku, zakazanoj za 10. novembar, biti pozvan da se izjasni o krivici po navodima treće, izmenene optužnice.

Mladić je u junu i julu dva puta odbio da se izjasni o krivici, posle čega je sudija Ori, po pravilima Tribunala, u spis uveo da se on ne oseća krivim. U prvom pojavljivanju pred sudijom, 3. juna, Mladić je optužbe nazvao "monstruoznim" i "gnusnim".

Izmenjenom optužnicom, Mladiću se na teret u 11 tačaka stavljaju genocid, zločini protiv čovečnosti nad nesrbima i kršenja zakona i običaja rata tokom sukoba u BiH 1992-95.

U dve tačke, Mladić je optužen za genocid, u ostalih devet na teret mu stavljaju progon, istrebljenje, ubistva, deportaciju, prisilno premeštanje, terorisanje i nezakonite napade na civile i uzimanje talaca.

Optužnica protiv Mladića usredsređena je na etničko čišćenje Muslimana i Hrvata

širom BiH 1992-95; kampanju terora artiljerijskim i snajperskim napadima na civile tokom opsade Sarajeva u istom periodu; genocid nad oko 7.000 Muslimana u Srebrenici u julu 1995. i nad nesrbima u još osam opština u BiH i uzimanje međunarodnih talaca u maju te godine.

Po izmenjenoj optužnici, Mladić i predsednik RS Karadžić su bili na čelu udruženog zločinačkog poduhvata, čiji je cilj bilo trajno uklanjanja bosanskih Muslimana i Hrvata sa teritorija za koje su bosanski Srbi tvrdili da su njihove."

"Jutranji list", 31.10.2011.

PRESUDA HAŠKOG SUDA: VOJISLAV ŠEŠELJ OSUĐEN NA 18 MJESECI ZATVORA

"**ŠEŠELJ** je kriv zbog otkrivanja identiteta svjedoka vezanih uz suđenje za ratne zločine počinjene u Hrvatskoj, BiH te protiv vojvođanskih Hrvata.

Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju (ICTY) osudio je danas vođu srpskih radikalnih **VOJISLAVA ŠEŠELJA** na 18 mjeseci zatvorske kazne zbog nepoštovanja suda.

Šešelj je kriv zbog otkrivanja identiteta svjedoka vezanih uz suđenje za ratne zločine počinjene u Hrvatskoj, BiH te protiv vojvođanskih Hrvata.

Sudac **O-GON KWON** na 15-minutnom je ročištu izrazio veliku zabrinutost zbog namjernog kršenja zaštitnih mjera u slučaju 11 svjedoka čiji je identitet Šešelj otkrio u jednoj od svojih knjiga.

Šešelj će izrečenu kaznu služiti usporednu s prvom kaznom za nepoštivanje suda kojom je u srpnju 2009. osuđen na 15 mjeseci zatvora zbog otkrivanja identiteta triju svjedoka, također u jednoj od svojih knjiga.

Šešelj je u pritvoru ICTY-ja od početka 2003., a njegovo suđenje za ratne zločine počelo je u studenome 2007. godine."